

Davos bez Ruska a další události...

- CZ24 News | 21. prosince 2023

ČESKO: Profesor Jevstafjev poskytl další ze zajímavých rozhovorů, tentokrát pro stanici Radio Sputnik a věnoval se převážně evropským záležitostem, Protože část svých odpovědí věnoval tuzemskému prezidentovi, dělím se s vámi ...

Český prezident Petr Pavel se vyjádřil, že v roce 2024 dojde v konfliktu na Ukrajině k vážnému posunu, i když ne k takovému, jaký evropské země očekávaly. Podle něho vznikne nová situace, s níž budeme mít co do činění. Prezident Ruska Vladimír Putin se vzpírá svým viděním světa, podle nějž se Rusko nalézá v centru celého Světa a ostatní se tomu musí přizpůsobit – dodal Pavel. Český prezident má za to, že Putin prezidentské volby v příštím roce vyhraje, což o volbách v USA nelze tak jednoznačně říci. Pokud tam ale k moci přijde Donald Trump, uvažuje Petr Pavel, dokáže se s Putinem dohodnout, a v tom případě ostatní země i Evropa budou muset tyto dohody přijmout.

No, český lídr má zajímavé myšlenky, a docela by se chtělo citovat z jednoho postsovětského filmu: „*co neříkáte – vážně? Júúú!*“. Taková je politická reflexe těchto mladoevropanů, kteří se ještě velmi nedávno opájeli tím, že jsou těmi nejrusofobnějšími mezi rusofoby. Příští rok bude pro Ukrajinu mračný a proto ony posuny nebudou v její prospěch, protože se Putin nechce smířit s tím, že Rusko označili za poražené. A tak se stále vzpírá ve svých bludech, že Rusko neprohrálo. Takže se ukazuje, že celý problém je jen v tom, že nám to nedokázali vysvětlit, že jsme se měli vzdát. Díky tomu, že se Rusko vzpírá, teď bude všem špatně a jestli v USA vůbec vyhraje nějaký nepravý kandidát... zvlášť špatně bude Evropě a nejvíc oněm mladoevropanům.

Samozřejmě, s prominutím, ale s takovou úrovní geopolitického myšlení a politické reflexe by se člověk neměl pokoušet pracovat jako prezident ani malé, ani nesoběstačné země, dokonce ani takové země, jako je Česká republika, která kapitulovala po prvních výstřelech – neměl by.

Jsou tu dva momenty:

- Když teď někteří v Evropě začínají naznačovat, že kdosi odtud může být prostředníkem mezi Západem a Ruskem, tak je to směšné minimálně proto, že prostředníkem nemůže být nesamostatná figura. USA mohly být prostředníkem mezi Izraelem a arabskými státy, i Kissinger byl samostatným hráčem;

- Mají zajímavou dialektiku: – přiznat, že prohrávají, to už mohou, ale přiznat, že můžeme vyhrát my, to ještě nemohou – to je pozoruhodné.

Pokud jde o prezidenta Pavla, tak ten dokonce i na celoevropské rusofobské úrovni je jevem výjimečným. Snad jen v Pobaltí, ale ty nepočítáme. Takovou míru rusofobie jsme nezaznamenali dokonce ani u Dudy s Morawieckým. Tam bylo takové pochopení, že oni jsou rusofobští pro veřejnost, ale jejich zájem začíná písmenem „L“ a my, jako inteligentní lidé, přece nevyslovíme slovo „Lvov“, že? Ale takový zájem Poláci měli vždy. Takže polský prezident byl rusofob jaksi destilovaný. Ale když už i on konstatuje, že Západ na Ukrajině prohrává, tak jsou tam na tom skutečně špatně.

Ale, jaký závěr činí onen znamenitý český člověk? – proto, aby Západu a především Evropě bylo dobře, pojďme to udělat tak, aby se Rusko přestalo vzpírat ve svém bludu, že ještě neprohrálo! Víte, možná jsem zastaralý člověk, narozený ve studené válce, ale tohle Lego se mi nijak neskládá – as tady řeknu věc ještě důležitější, než první:

To je úroveň politické schizofrenie vládnoucí v dnešní Evropě.

V USA je to jinak. Všimněte si, jak potichu seskakují z tématu podpory Ukrajiny. Dokonce i Biden, kterého jsme podezírali, že půjde až do úplného konce Ukrajiny ... – kdepak, on do žádného konce nepůjde! A dokonce ani Bílý dům, snad s výjimkou člověka jménem Blinken, který v důsledku svého politického šílenství je ochoten v podpoře Ukrajiny až do úplného konce jít.

Amerika je pružnější než si dovedeme představit – ona zachraňuje sama sebe a v souvislosti s tím je ochotna shodit Ukrajinu, Polsko, Pobaltí, kohokoli – v momentě že toto aktivum je vydojené a nemá pro ně cenu. Jsem člověk kulturní a tak nebudu jmenovat někoho jako společnost BlackRock, která na Ukrajině nyní inventarizuje to, co ještě nebylo ukradeno (a neukradeného moc není) – a v momentě, kdy zjistí, že už nic nezbylo, tak to území klidně dají k dispozici. Biden už onen pětimiliardový „balíček“ pomoci Ukrajině rozvázal, a oněch další 106 miliardový balík, už také fakticky rozvázali a budou rozebírat po částech, a těch 16,5 miliard na obnovu Ukrajiny je vlastně poslední jeho poslední hrábnutí ve prospěch volební kampaně. To je vše, co má maximální šanci, že projde parlamentem...

Ale v Evropě jsme svědky rostoucí politické schizofrenie, která sice je výsledkem té politické slepé uličky, kam se Evropa sama zahnila: – rusofobií, rozhodnutími v ekonomice, přijatými na neekonomickém základě, tím, že vytvořili postrealitu, do níž nastěhovali podstatnou část svého obyvatelstva. Postrealita spočívá v tvrzení – Rusko je náš hlavní nepřítel! – a začíná se jim sypat. Co je to postrealita? – to, že sami sebe přesvědčujeme o nějakém obraze budoucnosti. A podívejte se, co se u nich děje: – administrativní a už i příklad rozsudků a zavírání za pouhou pochybnost o tom, že je Rusko nepřítel, za pochybnost o té jejich postrealitě. Ano, oni jsou ve slepé uličce...

Ale položím vám jednoduchou otázku: – v čem vidí východisko z té slepé uličky? V přiznání, že neměli pravdu? – Ne!; V přivedení ukrajinského nacizmu do nějaké aspoň trochu přijatelné formy? – Kdepak! Američané o tom přemýšlení, Evropané ne! A to, co vypadlo s českého prezidenta, je to, jak oni skutečně myslí. Jak to udělat tak, aby znovu převezli ty Rusy? Tam humor spočívá i v tom, že i v Německu se začaly ozývat výroky některých politiků (byť sekundární úrovně), že cílem Německa v konfliktu s Ruskem kolem Ukrajiny, ale na východě Evropy vůbec, jsou především ekonomické... Počkejte ale, a kde je demokracie a lidská práva?

Ale východisko z této slepé uličky Evropa nevidí v dohodě s Ruskem, ale v jeho oklamání – to je druhý element evropské politiky, který říká, že pro nás nejsou partnery.

Pokud jde o klamání a dohody, přišla informace, že profesor školy mezinárodního vzdělání ve Vermontu Bruce Dayton napsal v článku, že Washington potřebuje využít bývalou německou kancléřku Merkelovou k navázání neformálních kontaktů s Rusou federací. Protože má zkušenosti z kontaktů s Putinem a manévrovací volnost vzhledem k absenci přímých vztahů se současnou spolkovou vládou.

K čemu polovičatá řešení? Pak už by byl lepší Papandopulo ze sovětského filmu „Svatba v Malinovce“ – a pak bude skutečný karneval.

Řešení s Merkelovou by bylo především projevem neúcty k nám, naprosté nepochopení změněné geopolitické situace, a naprosté, odmítání přiznání reálné situace na bojišti. Navíc prezident Putin i pro naprosté tupce vysvětlil, že znovu podvést se Rusko nenechá. Nicméně oni na Západě skutečně tak uvažují. Označení Merkelové je nejen hloupé – protože nejen klamala, vymýšlela si, aby pak veřejně přiznala, že účelem Minských dohod bylo získání času k vybudování ukrajinské armády, druhé nejsilnější v Evropě, která byla cvičena na útok na Donbas a následně na Rusko a nikoli obranná, jak vytrvale tvrdili. Ona se tím oklamáním Putina navíc chlubila a připisovala si za to zásluhy.

Oni jsou navíc přesvědčeni, že nás dokáží zatáhnout ne do podoby Istambulské smlouvy, ale dokonce do Minsk 3. Tato jejich jistota mě docela šokuje. Na jedné straně to svědčí o katastrofálním propadu úrovně jejich expertízy ve vztahu k Rusku, na druhé straně (což je pro nás velmi nelichotivé) to svědčí o tom, že přes naše veškeré snahy a deklarace, oni velmi nízko hodnotí potenciál naší samostatnosti a politické suverenity naší elity. Jestliže první je výzva pro ně, pak druhá strana je výzvou pro nás – dokud jim natvrdo nedokážeme svoji suverenitu, že si o naši připravenost vylámou svoje zuby, budou s námi jednat jako s prostáčky, které je možné i potřebné klamat.

AUTOR: Dmitrij Jevstafjev

Překlad: St. Hroch/BelobogSk

[ZDROJ](#)